

REPORTAJ RFI

[Share 101](#) [Like 101](#) [Tweet](#) [G+](#)

05 IULIE 2017

In casa lui Van Gogh cu paharele din România (AUDIO și FOTO)

Autor: [Vasile Damian](#)

Auberge Ravoux sau "Casa lui Van Gogh", ultimul domiciliu al marelui pictor la Auvers-sur-Oise

Image source:
Vasile Damian

Aflat la doar 30 de kilometri de Paris, satul Auvers-sur-Oise e celebru în toată lumea în mare parte pentru că acolo a murit marele pictor olandez Vincent Van Gogh. Chiar dacă nu a trăit acolo decât ceva mai mult de două luni, artistul a fost foarte prolific pictând peste 70 de tablouri la Auvers. Cât a stat la Auvers, Van Gogh locuia la hanul Ravoux, o clădire păstrată practic intactă.

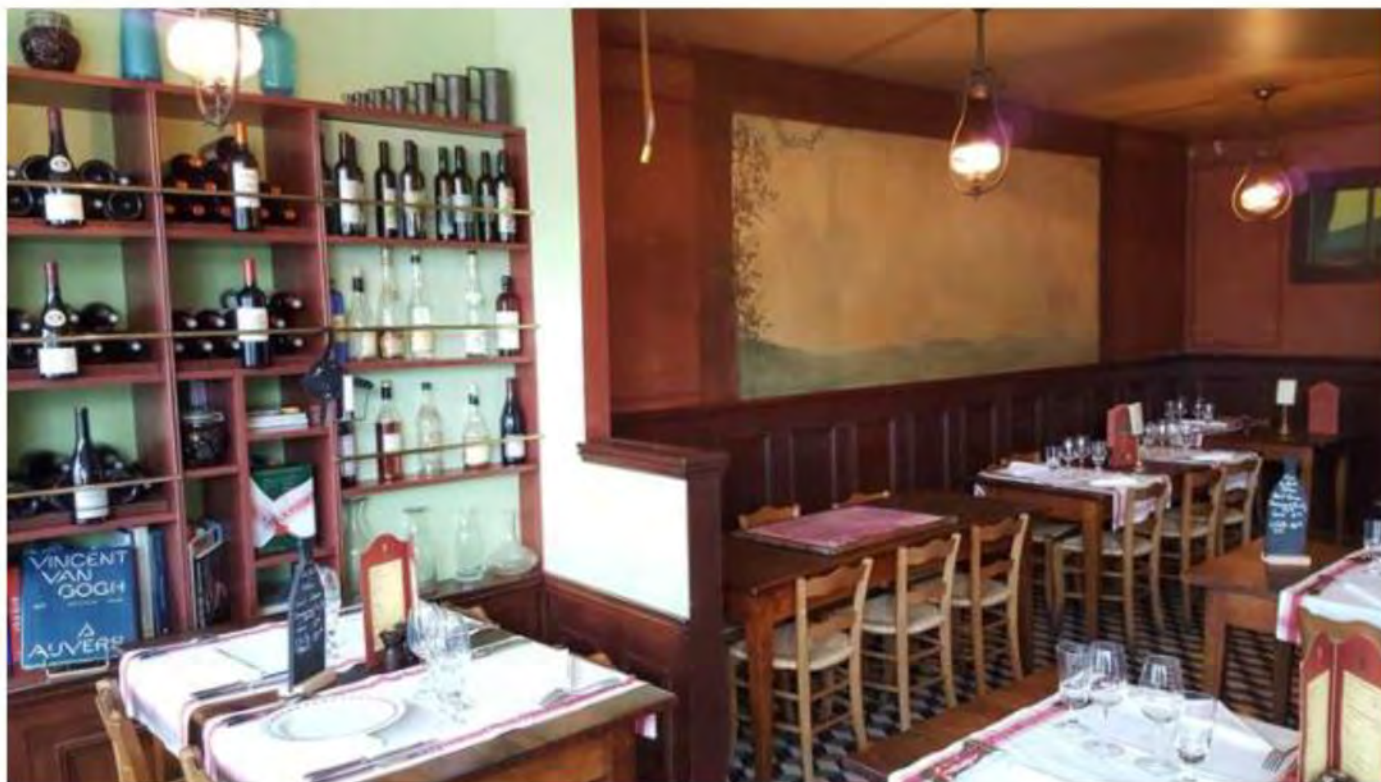
Auberge Ravoux - hanul Ravoux - este azi clasat **monument istoric**. Este unicul loc în care a trăit Van Gogh care a fost păstrat așa cum arăta el pe vremea pictorului. Camera cu numărul 5 de la etajul doi, de la mansardă, era cea ocupată de artist. 7 metri pătrați deveniți pentru mulți un adevărat loc de pelerinaj.

Din 1987, Dominique-Charles Janssens, belgian de origine și președinte al Institutului Van Gogh, se mobilizează pentru a păstra memoria pictorului la Auvers-sur-Oise. El întreține acest ultim domiciliu al pictorului și tot el visează – și ne asigură că va reuși - să organizeze **o expoziție Van Gogh în acest loc**.

La parterul hanului, locul pare ca acum o sută și ceva de ani. Decorația, mobilierul, totul e de epocă. Il întreb pe proprietar, care face și pe ghidul cu mine, cum a avut ideea să se ocupe de auberge Ravoux.

*« Am avut un accident de mașină în fața acestei case în 1985 și în timpul reeducării am citit corespondența lui Van Gogh. In una din primele scrisori trimise de Vincent fratelui său Théo, pictorul scrie că « **Auvers este grav frumos** ». Mi-am spus că sunt mai bine plasat decât un francez ca să-l înțeleg pe Van Gogh. Mi-am luat așadar un an sabatic, două luni am citit toată corespondența lui Van Gogh și după aia am făcut turul globului **vizitând aproape 300 de case** din lumea întreagă. Casa lui Shakespeare din Stradford, cea a lui Mozart din Salzburg, a lui Hemingway de la Key West, a lui Frida Kahlo din Mexic, șamd. Singura cameră care mi-a plăcut a fost cea a lui **Ana Frank din Amsterdam**. E goală, nu-i nimic de văzut și deci oamenii vin să mobileze locul cu propriile lor amintiri. Mi-am propus să fac același lucru la Auvers : am golit camera lui Van Gogh pentru ca oamenii să poată veni s-o umple cu propriile lor amintiri. »*

Ați vrut să păstrați locul ca pe vremea lui Van Gogh. De ce?

« *L'auberge Ravoux arăta exact așa și în 1890, anul morții lui Van Gogh. Aici suntem în sala de mese care joacă un rol important chiar și la moartea lui Van Gogh. Când pictorul a murit, **preotul din Auvers a refuzat să facă o slujbă**, pe de o parte pentru că era vorba de un sinucigaș și pe de altă parte pentru că artistul era protestant. Coșciugul a fost pus pe masă aici în mijloc iar în jur au fost înșiruite cele **aproape 80 de tablouri** care se aflau în camera lui Van Gogh. La terminarea ceremoniei, Théo le-a distribuit, le-a oferit celor prezenți toate aceste pânze.*

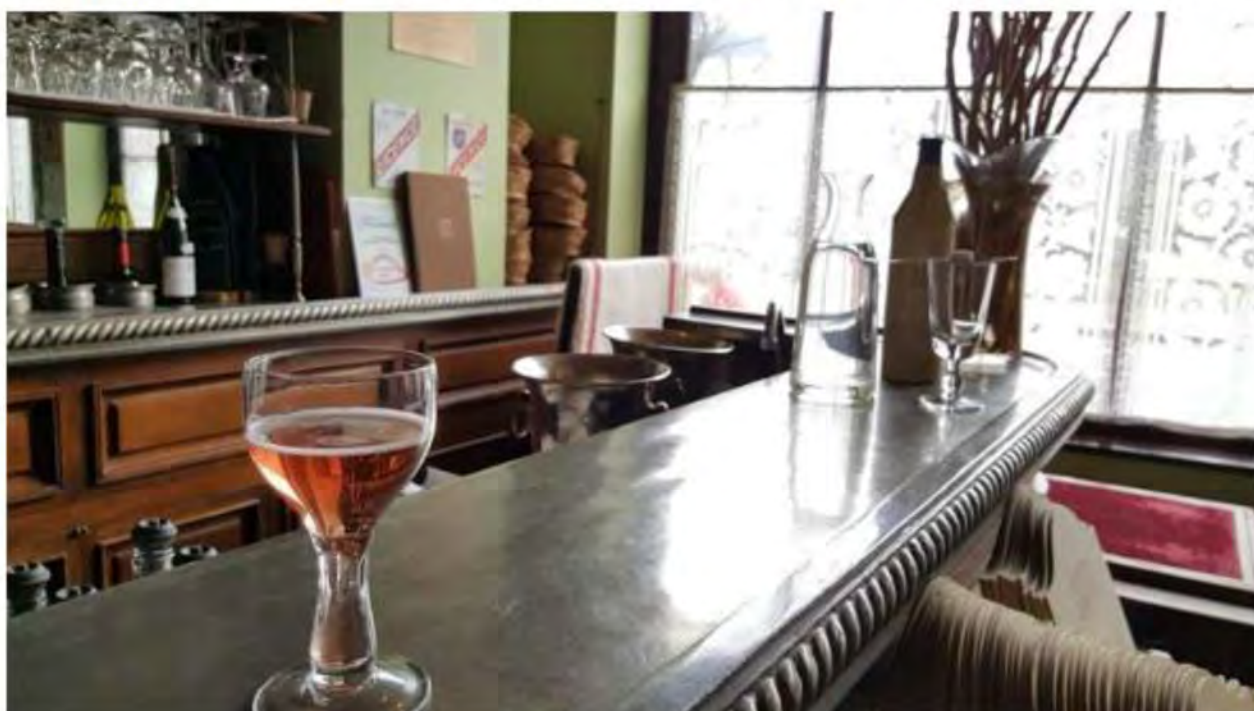

*După cum puteți observa, mesele și scaunele din sala de mese sunt din aceea epocă iar aici aveți masa la care se așeza **André Malraux**. Dacă deschideți sertarul o să găsiți înăuntru un cârnaț pentru că **scriitorului ti plăcea mult să-și taie o bucată de cârnaț** când venea aici unde a și scris că « cultura începe acolo unde există emoții. Nu doar o carte frumoasă sau un tablou frumos este cultură ci și arta de a trăi » spunea marele intelectual. »*

Celebrele pahare pe care le picta Van Gogh la sfârșitul secolului 19 le fabricați acum în România...

*« In han se mai văd perdelele de epocă pe care apar brodați comercianții de vin, pe lămpile din sală se văd și acolo ciorchinii de struguri, totul este ca pe vremea lui Van Gogh, inclusiv paharele. Toate obiectele de aici au o istorie a lor. **Paharele** de exemplu, Van Gogh le-a pictat la sfârșitul secolului 19 dar eu **am găsit o afacere în România** care mi le fabrică și azi. O dată la doi ani comand carafa de apă, paharele, atât cele pentru absint, pictate de Van Gogh, cât și cele pentru vinul spumos care au un picior gol în interior. De aceea sunt poreclite « pahare mincinoase » pentru că odată ce crezi că ai terminat totul, în fapt mai rămâne puțin vin în acel picior. »*

Au venit pe aici români ca să viziteze locul, știu de această poveste cu paharele « made în România »?

*« Fostul ambasador al României a venit o dată, atâta. Dar aici e plin tot timpul, vin oameni din lumea întreagă. E un loc al memoriei dar înainte de toate un loc de viață. **Nu-i un muzeu dar nici un anti-muzeu.***

*Trebuie să știți că pe vremea lui Van Gogh, 150 de pictori trăiau tot anul la Auvers. Localitate în care existau 12 cabarete, un cazinou și multe dansatoare de la Moulin Rouge, veneau cu trenul la Auvers ca să petreacă weekendul. Cum probabil era multă vânzoleală cu fetele, patronul hanului, domnul Ravoux, a construit o fereastră în fundul sălii de mese care dădea spre scara care ducea la etaj. Așa putea să vadă **cine urcă cu cine în cameră.***

*In aceea epocă existau 7 camere de închiriat. 4 la etajul unu, ocupate de americani care aveau bani mai mulți, și 3 camere sub acoperiș printre care cea a lui Van Gogh. **Pictorul plătea pentru ea un franc pe zi.** »*

Să mai spunem în încheiere că Auvers-sur-Oise celebrează bicentenarul nașterii pictorului pre-impressionist Charles François Daubigny. Artist căruia localitatea îi consacră anul acesta un sezon special până la finele lui septembrie.